

CATEQUESI

DIA DE LA DONA

Amb els pares i mares de segon any de Catequesi Familiar, hem tingut la trobada mensual, amb el tema l'Eucaristia. El P. Joan ens ha explicat arran del cant: **Amb tu trobem la vida Jesucrist Senyor**, com la Missa o bé l'Eucaristia ha d'ésser pel cristià el centre de viure la seva fe i compartir-la amb la comunitat cristiana. Com no hi hem de participar "perquè toca" o perquè si no hi anem no quedem bé amb els companys de grup... Si anem a celebrar l'Eucaristia ha de ser perquè estic convençut de la meua fe i ho necessito com el pa de cada dia que em menjo a casa. Ha de ser perquè en la celebració participo de la vida de Déu i Ell participa de la meua. Si vaig a Missa ha de ser perquè crec en aquest Déu de la vida, de l'amor i del perdó que m'espera per donar-me la seva abraçada, com necessito l'abraçada dels amics oi més dels qui conviuen amb mi sota el mateix sostre, pares, avis, fills, esposo/sa. El P. Joan ens va explicar que estem al començament de la Quaresma, que havent preparat "un tren" ens cal pujar-hi tots i sentir-nos comunitat dins el mateix vagó, que és arrossegat per la màquina que és Jesús. Ens cal fer un Stop, i estar atents no sigui que el tren passi de llarg i perdem l'oportunitat de seguir acompanyat de Jesús. Dijous amb els pares i mares de primer any, també vam fer la presentació del "tren de Quaresma" i que aquest Diumenge el farem present a la Missa Familiar, on tots hi tenim cabuda per a fer el camí en comunitat seguint el Mestre.

Aquests dies s'ha celebrat el dia de la dona. De diverses maneres i en diversos mitjans se n'ha parlat i escrit. També amb les catequistes va sortir aquest tema tot reconeixent la gran presència femenina a l'Església i concretament al nostre Santuari. Però m'ha vingut a la memòria un reconeixement que va fer un dels meus germans quan regentava un negoci a Osona. Ell, llavors era jove i ple de vitalitat, amb energies per inventar-se un negoci que va durar una colla d'anys i va donar feina a una colla de noies, ara no recordo pas quantes eren, però ell n'estava content i els va dedicar una placa a l'entrada de la seva indústria i un dia que el visitava me la va remarcar tot dient: *si no fos per elles no tindria a quest negoci, elles són les treballadores eficients de l'empresa*. Crec que el mateix podria dir jo en quan a la marxa de la nostra comunitat cristiana, la participació en les celebracions és cert que hi ha homes i dones, però quan es tracta de grups de reflexió, de catequesi, de litúrgia, d'acollida els matins al Santuari, gairebé tot són dones. Quan es tracte de voluntariat, també trobarem en diversos indrets, com ara La Taulada, que tot són dones. Què passa? Que són més sensibles? O potser que estan més disposades a oferir-se en els diversos serveis? Aquests dies he hagut de fer unes proves d'esforç indicats pel meu cardiòleg, i només m'han atès dones, infermeres o metgesses. Veus arreu i en molts indrets que la dona ocupa molts llocs, a vegades no sempre remunerats com els homes, no sé per quina raó. Y ara em direu; Joan i a l'Església què passa? Les dones són les que fan la feina però els que "manen" són sempre homes! Bé, doncs, des d'aquí faré com el meu germà, un reconeixement ple i clar de la presència de la dona a l'Església evocant que arribin temps en què la dona estigui dirigint tot allò que ara per ara estem fent els homes. Però des d'aquí no solament el meu reconeixement sino també la meua gratitud, a totes les dones que oferiu els vostres serveis i la solidaritat a la Comunitat. P. Joan

Retalla per aquí .....

CAMPANYA DE 25 NOUS SOCIS	BUTLLETA DE SOCI DE LA TAULADA
Sr/Sra _____	NIF _____
Domicili _____	nº _____ Pis _____ C.P. _____
Localitat _____	Província _____ Telèfon _____
Amb una aportació de _____ euros	
Amb una periodicitat: Mensual ___ Trimestral ___ Semestral ___ Anual ___	
Número de compta de La Taulada: ES10 2100 0021 5502 0075 5709	
El meu número de compte és: _____	
Nota: Les aportacions dedueixen un 25% de la quota íntegra del IRPF.	Signatura _____

Comunitat Cristiana Mare de Déu del Lledó
Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW.parroquialledovalls.cat
Valls 12 MARÇ 2017 N. 893

ESCOLTAR JESÚS

El centre d'aquest relat complex, anomenat tradicionalment la «transfiguració de Jesús», l'ocupa una veu que ve d'un estrany «núvol lluminós», símbol que s'empra en la Bíblia per parlar de la presència sempre misteriosa de Déu, que se'n manifesta i, a la vegada, se'n amaga. La veu diu aquestes paraules: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo». Els deixebles no han de confondre Jesús amb ningú, ni tan sols amb Moisès i Elies, representants i testimonis de l'Antic Testament. Només Jesús és el Fill estimat de Déu, el que té la seva cara «resplendent com el sol». Però la veu hi afegeix una altra cosa: «Escolteu-lo». En altres temps, Déu havia revelat la seva voluntat per mitjà dels «deu manaments» de la Llei. Ara la voluntat de Déu es resumeix i concreta en un sol manament: «Escolteu Jesús». L'escolta estableix la veritable relació entre els seguidors i Jesús. En sentir això, els deixebles es prosternaren de front a terra «esglaiats». Senten terror a causa d'aquella experiència tan propera de Déu, però també espantats pel que han sentit: podran viure escoltant només Jesús, reconeixent només en ell la presència misteriosa de Déu? Llavors, Jesús «s'acostà, els tocà i digué: Aixequen-vos, no tingueu por». Sap que necessitem experimentar la seva proximitat humana: el contacte de la seva mà, no només la resplendor divina del seu rostre. Sempre que escoltem Jesús en el silenci del nostre ésser, les seves primeres paraules ens diuen: «Aixeca't, no tinguis por». Moltes persones només coneixen Jesús d'oïdes. El seu nom els resulta, potser, familiar, però el que saben d'ell no va més enllà d'alguns records i impressions de la infantesa. Fins i tot, encara que es diguin cristians, viuen sense escoltar al seu interior Jesús. I, sense aquesta experiència, no és possible de conèixer la seva pau inconfusible ni la seva força per encoratjar i sostenir la nostra vida. Quan un creient s'atura a escoltar en silenci Jesús, a l'interior de la seva consciència, escolta sempre alguna cosa com això: «No tinguis por. Abandona't amb tota senzillesa al misteri de Déu. Amb la teua poca fe, n'hi ha prou. No t'inquietis. Si m'escoltes, descobriràs que l'amor de Déu consisteix a estar sempre perdonant-te. I, si creus això, la teua vida canviarà. Coneixeràs la pau del cor». En el llibre de l'Apocalipsi es pot llegir això: «Mira, sóc a la porta i truco, si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva». Jesús truca a la porta de cristians i no cristians. Li podem obrir la porta o el podem rebutjar. Però no és el mateix viure amb Jesús que sense ell.

però també espantats pel que han sentit: podran viure escoltant només Jesús, reconeixent només en ell la presència misteriosa de Déu? Llavors, Jesús «s'acostà, els tocà i digué: Aixequen-vos, no tingueu por». Sap que necessitem experimentar la seva proximitat humana: el contacte de la seva mà, no només la resplendor divina del seu rostre. Sempre que escoltem Jesús en el silenci del nostre ésser, les seves primeres paraules ens diuen: «Aixeca't, no tinguis por». Moltes persones només coneixen Jesús d'oïdes. El seu nom els resulta, potser, familiar, però el que saben d'ell no va més enllà d'alguns records i impressions de la infantesa. Fins i tot, encara que es diguin cristians, viuen sense escoltar al seu interior Jesús. I, sense aquesta experiència, no és possible de conèixer la seva pau inconfusible ni la seva força per encoratjar i sostenir la nostra vida. Quan un creient s'atura a escoltar en silenci Jesús, a l'interior de la seva consciència, escolta sempre alguna cosa com això: «No tinguis por. Abandona't amb tota senzillesa al misteri de Déu. Amb la teua poca fe, n'hi ha prou. No t'inquietis. Si m'escoltes, descobriràs que l'amor de Déu consisteix a estar sempre perdonant-te. I, si creus això, la teua vida canviarà. Coneixeràs la pau del cor». En el llibre de l'Apocalipsi es pot llegir això: «Mira, sóc a la porta i truco, si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva». Jesús truca a la porta de cristians i no cristians. Li podem obrir la porta o el podem rebutjar. Però no és el mateix viure amb Jesús que sense ell.

José Antonio Pagola

ATENCIÓ!

Cada divendres viacrucis a les 19'30h.

QUARESMA, UNA APORTUNITAT, PER A SEGUIR JESÚS

Jesús transfigurat, per ells i per nosaltres, es converteix en una oportunitat per satisfer la nostra expectativa.

SEGON DIUMENGE OBRIR FRONTERES I ESCOLTAR LA TEVA CRIDA

L'horitzó es tanca davant nosaltres. Vivim el present sense esperança de futur. Jesús entreveu el seu camí d'incomprensió, persecució, passió i fins i tot mort. I, enmig de la incertesa, experimenta el goig d'una presència plena de llum, que el convida a l'esperança i li dona nou impuls per complir la seva missió, malgrat el present, inevitable des de la fidelitat.

Jesús transfigurat, per a ell i els seus amics -Pere, Jaume i Juan (tots nosaltres)- es converteix en una oportunitat per OBRIR FRONTERES I ESCOLTAR LA TEVA CRIDA que satisfà les nostres profundes expectatives.

Una oportunitat per superar la desesperança que sempre ens amenaça. Portem dins de nosaltres el tresor de l'esperança, que neix de la vida nova del baptisme, per comunicar-ho al món, encara que sigui viscut en atuell de fang.

ANEM A VEURE LA PASSIÓ A ESPARRAGUERA A FAVOR DE MANS UNIDES

Diumenge dia 2 d'abril farem una excursió a Esparraguera per a veure La Passió de Jesús el preu serà de 40€ Sortida a les 8'30h. i tornada a les 21'00h. El preu inclou viatge, entrada al teatre i dinar. Podeu demanar plaça a secretaria o a la sagristia. Tots els grups que participen de veure aquesta Passió a Esparraguera també participen dels projectes de Mans Unides. **Ja tenim 28 places ocupades, no espereu l'última setmana. Gràcies!**

II DIUMENGE DE QUARESMA

ORACIÓ INICIAL

Preguem al Déu que és la nostra esperança. (pausa)
Hem començat a caminar, Pare, i al revolt del camí ens ensopeguem amb la desesperança.
Però tu saps on està el sol, enmig dels núvols, i et busquem a tu, allà a la muntanya, per eixamplar l'horitzó i obrir-nos a la vida.
Així ho confiem en l'Esperit de Jesús que viu ja entre nosaltres pels segles dels segles. Amén.

SALM 32

Que el teu amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en tu!

Perquè la paraula del Senyor és sincera, es manté fidel en tot el que fa.
Estima el dret i la justícia, la terra és plena del seu amor.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, els qui esperen en l'amor que els té; ell rescata de la mort la seva vida, els retorna en temps de fam.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, auxili nostre i escut que ens protegeix.
Que el teu amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en tu!

PREGÀRIES

Sa. Fixos els nostres ulls en Jesús, que va travessar la nit de la seva passió amb la confiança posada en tu, Pare, que ets la seva llum silenciosa en el camí, posem els nostres desitjos a les teves mans, tot dient: **SENYOR, GUIA'NS CAP A HORIZONS NOUS**

- El camí de renovació que desitja el papa Francesc travessa dificultats, incerteses i problemes. Que la llum de Crist, Camí, Veritat i Vida, no permeti que les ombres de les contradiccions enfosqueixin i tanquin el seu horitzó. Preguem:

- Que la llum de Crist il·lumini també el nostre món i la nostra societat perquè la foscor es converteixi en oportunitat i, sobretot els que tenen les responsabilitats del govern i l'economia s'atreveixin a buscar camins nous i creatius d'alliberament. Preguem:

- Per tots els que sofreixen les conseqüències de la crisi econòmica i cultural. Que vegin en nosaltres, mediacions de solidaritat real, per retornar-los l'esperança que tot pot canviar. Preguem:

- Per nosaltres, perquè afermem la nostra fe en Jesús de Natzaret, com a Fill de Déu i home veritable, centre vital de la nostra vida de cristians i sigui sempre per a nosaltres la llum del nostre caminar. Preguem:

- Que superem les incerteses del present i recuperem les ganes de viure, conscients que nostra vida i la de la nostra societat, com la de Jesús, no acaba en la passió i mort, sinó en la resurrecció. Que mantinguem l'esperança, la paciència i la resistència. Preguem:

ORACIÓ FINAL

«Aixequen-vos, no tingueu por»

*Jesús, Senyor,
mentre seguies els camins de Galilea
havies anunciat als teus deixebles,
el final que t'esperava.
Però ells no havien entès res.
A ells –i també a nosaltres–
ens fas deixar el tràfec del camí
i ens invites pujar al Tabor
per veure-hi amb els propis ulls
la plenitud d'una vida
que ha seguit amb fidelitat els camins de Déu.
Gràcies per fer-nos pujar a la muntanya,
gràcies per deixar-te trobar en la pregària
gràcies per omplir-nos de la teva llum.
Anima'ns, però, a baixar a la plana
per seguir els teus mateixos camins,
així serem testimonis creïbles
de la teva vida entregada, del teu amor
i de la teva resurrecció.*

SOLIDARITAT

LA TAULADA

La junta ha examinat una vegada més els acords pel lloguer del nou local i encara fem gestions perquè sigui assequible a la nostra Associació. Confiam que aviat ho puguem signar, hem arribat a acords concrets.

Mentre, hem anat aconseguint uns quants socis més que tot serà per bé dels seu funcionament i la preparació del nou local. Els nous socis han arribat a 22, amb inscripcions que van des de 15 mensuals a 100, amb alguns de trimestral. (son un total de 270 mensuals i 415 trimestrals) Amb tot agraïm de cor tots els que ho esteu fent possible. La Taulada anirà endavant, som optimistes de mena. Mentrestant els arquitectes i enginyers acaben d'ultimar el projecte i els costos de l'obra.

DIA DEL PARE

Una col·laboradora de La Taulada, m'ha felicitat pel dia del pare, (Sant Josep) dient que sóc com el pare de molts. Prego a Déu que sigui així, encara que hem d'entendre que de Pare només n'hi ha un, que és el Déu Creador, que junt amb Jesús i l'Esperit Sant formen el nostre Déu, Trinitari. Però accepto la felicitació de bon grat amb la responsabilitat d'exercir aquest servei sacerdotal dins la comunitat per apropar-nos més tots, al Senyor de la vida. A tots Gràcies. P. Joan

CÀRITAS

El proper dimarts dia 14 a les 6 de la tarda hi ha l'Assemblea de Càritas Interparroquial. Allí farem el balanç de com ha anat aquest any i projectarem el següent.

CALENDARI DE CATEQUESI D'ADULTS

TROBADA DE FE I CULTURA

(Congregació Mariana)
Cada 4t. dilluns de mes a les 18:30h.

GRUP BÍBLIC

Cada 2n. i 4t. dissabte de mes a les 18:30h.

Cursets de Cristiandat reunió de grups

Primer dimecres de cada mes a les 17:30h.

CICLE CONFERÈNCIES FAMILIARS

La segona de les conferències familiars, "Qüestions d'avui, 2017", el passat dijous 9 de març, va anar a càrrec de Mn. Josep Bofarull, rector de les parròquies de Sant Joan, Sant Antoni i el Carme de la nostra ciutat. Com és habitual, tingué lloc a la Sala d'actes de la Residència Santa Teresa.

Mn. Bofarull va presentar una introducció a la lectura de *L'Alegria de l'Amor*, exhortació apostòlica post sinodal del Papa Francesc. Després d'una referència als treballs preparatoris dels dos Sínodes Episcopals, va detallar els aspectes més destacats de la *Relació Final* aprovada en el segon dels Sínodes (2015), en les tres parts que integren aquesta relació (L'Església a l'escolta de la família; La família en el pla de Déu; La missió de la família).

I ja, concretant-ho en el document del Papa, explicà com s'estructura en 9 capítols, d'extensió desigual, que permeten una lectura part per part, o buscant el que es pugui necessitar en cada circumstància concreta, a través dels seus 325 punts, alguns dels quals va aprofitar per comentar-ne el seu contingut.

Els assistents a la conferència van tenir un petit tast d'aquest document, del qual el mateix Papa Francesc en destaca el sentit especial dins el context de l'Any Jubilar de la Misericòrdia. En resum, la conferència fou una bona invitació a apropar-se al text de *L'Alegria de l'Amor*, per fer-ne una lectura més extensa i aprofundida.

SANT JOSEP I DIA DEL SEMINARI

Recordem que cada any per aquesta festa de Sant Josep preguem especialment per les vocacions al sacerdocí, per aquells joves que poden sentir la crida de Jesús a ser els sacerdots de la Comunitat Cristiana i per aquells que ja l'han sentida, aquesta crida i que necessiten ajuda per arribar al final del seu objectiu. Al mateix temps aquest proper diumenge dia 19 una part de la col·lecta anirà destinada al seminari del nostre Arquebisbat de Tarragona.

EL SANTUARI DEL LLEDÓ ESTÀ OBERT ELS MATINS

Des de les 9 o bé les 10 hi ha un equip de persones que mantenen obert el nostre Santuari per oferir la oportunitat d'entrar aquelles persones que vulguin fer algun moment de pregària. **L'horari és de 09h a 12h. en alguns dies també fins a les 13h.** Agraïm la col·lecta de persones que s'han ofert per fer aquest voluntariat.

PER PREGAR EN AQUESTA QUARESMA A CASA TEVA

L'ORACIÓ I L'EVANGELI

La vida de la fe no pot subsistir sense oració.

Ara bé, en viure enmig del món una vida secular, sembla que l'oració és al mateix temps indispensable i difícil. Les vides que són de Déu són vides que preguen, siguin com siguin i estiguin on estiguin. La seva oració és alhora un do de Déu i una conquesta. Una vida secular que no prega no és de Déu. Però, així com cal trobar les modalitats dels consells evangèlics enmig de la vida secular, també cal trobar les modalitats de l'oració i dels seus gairebé indispensables auxiliars: el silenci, el recolliment i el sentit litúrgic. Creure profundament que Déu existeix, que és el Déu únic, veritable i viu en els qui li lliurem la nostra vida, ha d'implicar, amb un mínim de lògica, la necessitat de callar per escoltar-lo, la necessitat de recollir-nos per buscar-lo, la necessitat d'adequar-nos en intenció o en actes al que prescriu per adorar-lo. Perquè, a través de totes les situacions vitals, l'oració conserva un lloc profundament específic: la relació entre l'home i el seu Déu. Una relació que és d'amor. Però per tots els que són anomenats, independentment del tipus de crida que rebin, a lliurar-se a si mateixos a Déu, l'oració serà sempre un sacrifici, en major o menor mesura. L'oració s'assembla als que tenen de sacrifici el celibat volgut, la pobresa volguda o l'obediència ben volguda: formen un tot. Per això, l'oració ha de tenir un temps reservat per a si mateixa. Sense aquest temps d'oració, la resta del temps es tornarà buit i com a separat de Déu. Un temps que no ha de ser el temps sobrant, sinó un temps que deixa l'útil per alguna cosa molt més útil. El primer manament del Senyor és el de "estimaràs" i no el de "resaràs". Però no es pot actuar en nom de Déu sense resar-li a Déu. La caritat amb el pròisme sense l'oració, l'amor a l'Església sense oració, l'evangelització sense oració no poden ni actuar ni existir, són ficcions. Jesús va fer la seva oració davant de nosaltres. L'Evangelí ens mostra l'oració viscuda per Jesús, col·locada en el seu lloc per Ell, el seu lloc orgànic, el seu lloc funcional. Per fer la voluntat de Déu, es necessita treballar dur. No es tracta de patir, sinó d'acceptar. Certes operacions d'aquest treball es fan per l'oració. Algunes coses totalment segures. Potser tot això ens ho creiem, però no estem totalment convençuts d'això. No estem tan segurs d'això, com ho estem quan caminem amb les nostres cames, quan agafem coses amb les nostres mans o quan sentim amb les nostres oïdes. Si arribem a experimentar que l'oració és necessària, aconseguirem el bon sentit sobrenatural per actuar en conseqüència.

Madeleine Delbrêl, "Les comunitats segons l'Evangelí"

VIURE LA QUARESMA EN CLAU QUE SUMA

Dejuno de....	Converteixo en almoïna...	Prego en...
Egoisme	El meu temps	la meva habitació
Intolerància	les meves capacitats	la dutxa
Indiferència	la meva alegria	l'autobús i el tren
Consumisme	la meva amabilitat	les alegries
Modes	la meva fe	les dificultats
Internet	el meu treball	els meus germans
Ídols	el ser cristià	el meu cor

ATRACCIÓ D'AMOR + AUTÈNTICA CARITAT + PREGÀRIA FETA VIDA + VIDA FETA PREGÀRIA

La suma de tot: felicitat a desdir.